

Ох і дивна ж ця тваринка!
На собі несе хатинку,
Голова, чотири ніжки,
Зверху стеля, знизу – ліжко.

Очі гарні. Пишні вії.
Має дуже довгу шию.
Добре це, бо зручно їсти
Із дерев зелене листя.

Городник отой
З довгим носом живе.
Де носом гойдне,
Там вода потече

Не питаючи броду,
Лізу сміливо у воду.
На кожній глибині
Лише по пояс мені.

В океані гордо пропливає
І фонтанчик угору пускає,
П'є він воду, єсть планктон,
Важить майже сотню тонн.

Птаха ця живе на морі,
Там літає на просторі.
Дзьобом рибу ловить влучно,
А співає різко й гучно.

На галавину з квітами схожий,
Такий круглесенький і гожий.
Цілу зиму в коробці лежав,
Із нетерпінням на літо чекав.

Він незgrabний і товстий,
Завжди він чомусь сумний,
А на лобі в нього ріг.
Ця тварина – ...

